

produktion af slagtekyllinger, og det ønsker regeringen at Danmark fortsat skal være. Men jeg mener til gengæld, at vi også skal have vore dyrevelfærdsmæssige forhold i orden, også selv om vi er et stort produktionsland med en meget stor eksport, og det mener jeg også vi får her.

Vi går fra i dag at have stalde, hvor der er over 45 kg pr. m², til over en meget kort årrække – og jeg vil godt understrege, også over for hr. Touborg, som taler om meget lange overgangsordninger, at vi altså taler om en 4-årig overgangsordning – at komme ned på 40 kg. Hvis det viser sig, at der fortsat er problemer, må vi evaluere noget tidligere, men jeg mener, vi her gør et meget stort fremskridt, og det er alle, der har siddet med i arbejdsgruppen, jo også enige om.

Jeg må understrege, at selv om Dyrenes Beskyttelse i høringssvaret på dette felt, altså netop belægningsgraden, ikke er enige i indstillingen, mener de også, som fru Dorte Bennedsen også understregede, at det er et skridt i den rigtige retning. Det er jo sådan, at hvis man ikke vil en alt eller intet-politik, må man indgå kompromiser for at få bevæget tingene i den rigtige retning, og det burde Enhedslisten også se som værende en del af sin mission, som det er på en række andre felter, hvor Enhedslisten går med i kompromiser, netop for at sikre, at tingene bevæger sig i den rigtige retning.

Den næste ting, som ingen rigtig har knyttet kommentarer til, men som har en afgørende betydning for dyrevelfærden, er strøelsen i kyllingehusene. Med lovforslaget her sikrer vi en regulering, så dyrene kan få opfyldt nogle af deres naturlige adfærdsbehov, nemlig at kunne skrabe og tage støvbad, fordi den strøelsesmåde, som er i staldene i hele produktionsperioden, skal være løs og tør i overfladen. Hertil bliver der også knyttet krav om ventilation og klimastyring i kyllingehusene.

Hr. Touborg spurgte mig direkte: Bliver det kontrolsystem, vi her får, bedre end det, vi har i dag? Dertil må jeg sige klart ja. Det gør det af den grund, at vi her får et kontrolsystem, som bygger på, at der skal være kontrol med dyrevelfærden, og det har vi jo ikke i dag med det nuværende kontrolsystem. Vi får et kontrolsystem, som bygger på, hvordan kyllingerne har det ude i de enkelte besætninger, og der bliver indført kontrol på slagterierne, som går ud på at se, om der er svidninger på kyllingernes fødder, når de kommer ind, på grund af ammoniak på strøelsesmåtten, og man ser også på deres fjer-

draget osv. Vi får også stikprøvevise velfærdskontroller ude i kyllingebesætningerne, som vi heller ikke kender i dag, i hvert fald ikke med det afsæt, at det er dyrevelfærdskontroller. Jeg er sikker på, og det vil jeg gerne bidrage til at kaste yderligere lys over under udvalgsbehandlingen, også over for hr. Touborg fra SF, at vi hermed får et langt bedre kontrolsystem, når vi ser på den dyrevelfærdsmæssige side.

Jeg håber med den positive tilgang, ordførerne har haft til sagen her i dag, at vi vil kunne vedtage lovforslaget i denne samling.

Fru Gitte Seeberg spurgte, om den indrapportering til fødevareregionerne, som lovforslaget lægger op til, kunne henlægges til privatpraktiserende dyrlæger. Jeg vil gerne være med til at undersøge det nærmere i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Men hvor det som her er en myndighed, der også kan udstede pålæg til den enkelte producent, er det rent umiddelbart for mig at se ikke en opgave, man kan overføre til private. Når det er en myndighedsopgave, og der også er sanktionsredskaber, mener jeg, at opgaven retmæssigt bør ligge hos en egentlig myndighedsinstitution, og derfor er udgangspunktet for regeringen, at det er de lokale fødevareregioner. Men dyrlægerne kan naturligvis spille deres rolle i den daglige kontakt med producenterne.

Jeg håber altså som sagt, at vi i denne samling med lovforslaget her kan få taget et godt skridt i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg indrømmer, at mine driftsmæssige erfaringer er lige så begrænsede som ministerens. Det er dværghøns, jeg har haft, så det er i endnu mindre skala.

Men jeg må sige, at ministerens beskrivelse af kompromisløshed vender tingene lidt på hovedet. Ministeren har åbenbart indgået et kompromis med nogle andre, og så er det kompromisløst, hvis Enhedslisten ikke bare vil skrive under på det kompromis, som ministeren har lavet med nogle andre. Men når vi snakker kompromis, mener vi et kompromis, som vi selv deltager i med regeringen, og det er vi indstillet på, selv om det er, som om hverken ministeren eller fru Dorte Bennedsen rigtig hører, at jeg siger det.

Men vi skal jo også kunne se os selv i øjnene efter at have stemt med den grønne knap, og der er altså et etisk problem forbundet med de 40